

Kunstner Bjørn Nørgaard: Vi har aldrig været rigere, nu skal vi også være dummere

I stedet for at tale om alt det, vi ikke må, når vi skal redde miljøet, så er kulturforbrug det, vi skal have meget, meget mere af. Det er her, vi skal blive klogere på, hvordan vi skal agere som mennesker i de realiteter, fremtiden rummer.

DEBATINDLÆG 7. OKT. 2019 KL. 08.25

BJØRN NØRGAARD
Billedhugger

Min far var bogombud for Fremad (arbejderbevægelsens hedengangne forlag) og solgte billigbogsserien Fremads Folkebibliotek på arbejdspladserne sammen med billetter fra Arte (arbejderbevægelsens teatercentral), og han holdt studiekreds om bog og teater i vores diminutive lejlighed på Svanevej 24B, NV.

Han var formand for lejerforeningen og tillidsmand i Lejernes Landsorganisation, han var formand i kolonihaveforeningen og tillidsmand i Københavnskredsen. Han var også ungdomsleder, og hans venner var af samme skuffe, de var en del af tusindvis af de tillidsmænd, der efter krigen var med til at bygge vores velfærdssamfund.

Men tværtom, kunst og kultur er en del af løsningen, når vi skal omstille vores vaner. I stedet for at tale om alt det, vi ikke må, når vi skal redde miljøet, så er kulturforbrug det, vi må meget, meget mere af, det er her, vi skal blive klogere på, hvordan vi skal agere som mennesker i de realiteter, fremtiden rummer.

Det var guldalderens kunstnere, der skabte den danske demokratiske nationale identitet, kunstnerne under krisen ligedan i 30'erne, og efter Anden Verdenskrig og i 60'erne menneskets interesse for mennesket i fortid, nutid og fremtiden.

Læs også: Forstå, hvad de forhadte kulturbesparelser går ud på

Siden 80'erne, hvor den neoliberale dagsorden blev sat, har kunst og kultur været udsat for en stigende politisk ligegyldighed og nedprioritering. Med Foghs og Søren Krarups såkaldte systemskifte i 2002 er der opbygget et dem og os, også i kulturpolitikken, de skel, vi nedbrød i 60'erne, mellem det såkaldt finkulturelle og det såkaldt folkelige, fik systemskiftet systematisk og populistisk genopbygget.

Det er et forræderi af rang mod Socialdemokratiets rødder, at man er hoppet på den vogn.

Adam Smith anså kunstnerne for en flok overflødige parasitter, og nu er Nikolaj Wammen gået i lære hos neoliberalisterne i Finansministeriet, så han kan følge Corydon og Sass Larsen ind i den globale finansverden, det er nok her, vi skal forstå Socialdemokratiets kulturpolitik.